

Výtvarná dílna Magmé

Kurzy řezbářství Magdaleny Mézlové se konají v dílnách Základní školy Kořenského 10/670, v Praze 5 na Smíchově.
Více najdete na
www.rezbarstvi-kurzy.cz,
e-mail:
magme.mm@seznam.cz.

Řezbářství vyžaduje zručnost a odhodlání

Život vždycky nemusí být tak zrychlený, jak se nám na první pohled zdá. Platí to třeba pro kurzy řezbářství Magmé. Když vejdete do dílny, ocitnete se v tak trochu jiném světě. Voní to tu dřevem a panuje tu příjemná atmosféra.

Lidé postávají u ponků a tvoří. Některé výrobky jsou hotové rychle, na jiných pracují i několik měsíců. Nikomu z nich to ale nevadí. Řezbáři nespěchají. O tom, že se lidé vracejí k tradičním rukodělným technikám, ví své sochařka a řezbářka Magdaléna Mézlová, která spolu s manželem před lety výtvarnou dílnu Magmé, dnes sídlící v Základní škole Kořenského na pražském Smíchově, založila. „Během základního kurzu si lidé vyzkoušejí nejen práci se dřevem, ale naučí se také používat a nabrousit řezbářská dláta. „Práci si už od počátku volí sami, nebo využívají množství předloh, které jsou v dílně k dispozici. Někdy se účastníci kurzů obávají, zda řezbařinu zvládnou. To je ale zbytečné, protože řezbářství je vhodné pro kohokoli, stačí trochu trpělivosti, zručnosti a odhodlání, to ostatní se postupně rozvine samo,“ říká zkušená lektorka.

Přesnost i improvizace

Každý si tu postupně najde svůj způsob tvoření. „Ten, kdo je techničtější a rád vše měří, spíše volí techniku vrubořezu, intarzie nebo tvoří kopie podle nějakého modelu. Kdo naopak rád improvizuje, určitě zkusí nějakou abstraktní plastiku, fantaskní masku nebo loutku. Každý zkrátka postupně rozvíjí to, co ho nejvíce baví,“ říká Magdaléna. Někteří účastníci tu jsou naprostými začátečníky, jiní už třeba mají s řezbářstvím zkušenosti a zajímají je konkrétní techniky, které si chtějí osvojit. „V kurzech se pak mísí různě pokročilí, což je inspirativní zejména pro nově příchozí, protože se od nich mohou učit novým dovednostem,“ říká Magdaléna Mézlová.

Lipa je nejlepší

Pro řezbáře je nejvhodnějším materiálem lipové dřevo, které je akorát pevné – není ani moc měkké, ani moc tvrdé, a tak má

ideální vlastnosti k opracování. Důležité ale je si nejdříve rozmyslet, na čem chcete pracovat. „Jiný druh dřeva si vezmete na loutku, kde nejlépe vyhovuje dřevo lipové, které je lehké a tvárné, jiné dřevo zvolíte na hudební nástroj, kde se volí tvrdé dřeviny, které umožňují lepší přenos zvuku a jsou stálé, například javor, smrk nebo bez,“ vysvětluje zkušená řezbářka. Dřevo vysychá asi tři roky, záleží ale i na jeho síle a také na době, kdy bylo pokáceno. Je-li pokácené v nevhodné době, může být plné mizy a jeho vlastnosti se zhoršují. Správně pokácené a uskladněné dřevo si zachovává veškeré kvality.

Dláta a hoblice

Nejdůležitějším nástrojem řezbáře jsou dláta. Na trhu je jich hodně, a tak se řídte tím, že kvalitu lze odvodit od vyšší ceny nástroje, i když tomu tak nemusí být vždy. „Přesto velmi levné sady ani začátečníkům

nedoporučuji, ty je možné použít tak na škrabání do sádry. Lepší je mít ze začátku méně dlát, ale kvalitních, kterým drží dlouhou dobu ostří, není potřeba je stále přibrušovat a jsou pohodlná do ruky," radí řezbářka. Velice důležitým pomocníkem řezbáře je pracovní stůl – ponk, nebo český hoblice, která má upínací posuvné čelisti a otvory na kotvící kolíky, tzv. poděráky, umožňující si opracovávaný výrobek napevno zafixovat, a tím si zajistit lepší ovladatelnost dlát při práci. Na hrubé opracování využívá řezbář řezbářskou paličku, která mu ušetří spoustu námahy.

Výrobků je nespočetně

A co všechno v dílně během kurzů vzniká? Začátečníci pracují nejprve na výrobě jednoduchých reliéfů, misek a lžiček nejrůznějších tvarů. „Někdo si rád vyrobí třeba cedulku s nápisem, šperk, masku, či jednoduchou figurku ptáčka. Pokročilejší účastníci se věnují tvorbě loutek, náročnějších plastik a reliéfů, trénují si ornamentální řezbu a vruborezovou techniku, nebo podle modelů vytvářejí kopie – například figurku Madonky s Ježíškem nebo klepadlo na dveře ve tvaru lví hlavy. Nejčastěji ale lidé tvoří podle vlastní fantazie," uzavírá Magdaléna Mězlová. •

Větvíčkoví tvorové

Máte chuť zkusit si práci se dřevem, ale nemáte řezbářská dláta ani ponk? Nezoufejte, pro tento výrobek stačí pouze základní kutilské vybavení. Na větvíčkové tvorečky budete potřebovat pouze nožík podobný skalpelu, který připomíná řezbářský nůž.

- Tvorečci mohou být libovolných tvarů. Vznikají spontánně, bez dlouhých příprav či měření. Stačí nařezat silnější vyschlé libovolné větve stromů, použít je jako tělíčko a nožikem pak zakulatit nebo zašpičatět konce.
- Postranní odbočující větvíčky můžeme použít jako ocásek, nebo třeba malý chobot. Z tenčích větvíček pak nařezeme nožičky či tlapičky, které rovněž seřízneme nožikem na okrajích dohladka.
- Kůru na větvíčkách můžeme použít jako zdobný prvek nebo ji z povrchu odstranit.
- Tyto větvíčky maličkým vrtáčkem navrtáme, aby se nám při zatloukání hřebíčků nerozštíply. Pak je upevníme zatlučením do tělíčka, ale jen natolik, aby umožňovaly požadovaný pohyb končetin.
- Ze zašpičatělé větvíčky můžeme

vyřezat uši, dotvářet různá křídla, čenichy nebo zobáky.

- Na závěr si vybereme materiál na oči – ozdobné hřebíčky, korálky nebo bižuterní polotovary.
- K případnému lepení je naprosto vyhovující jakékoli disperzní lepidlo.
- Povrch větvíčkových tvorů může být přírodní, navoskovaný, naolejovaný, nebo je můžete pojednat barevně, třeba akrylovými barvami.

www.coricamo.cz

Vše, co potřebujete pro své hobby

Kanavy a aidy s potiskem

Sady s vyšívací bavlnou

Sady s kartičkou

Sady s rámečkem

Sady se záložkou

Korálky Preciosa

rámečky

kartičky

Sady ubrusy, ubrousky

Aidy v různých barvách

Vyšívací bavlny Ariadna, DMC, Madeira

Různé potřeby pro vyšívání

